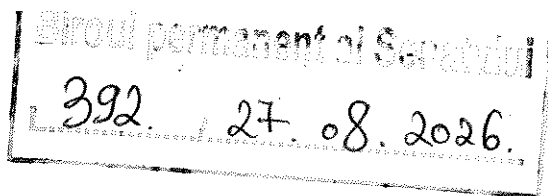

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea art. XXIII din Legea nr.141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare*, inițiată de doamna senator AUR Niculina Stelea împreună cu un grup de parlamentari AUR (**Bp. 286/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. XXIII din *Legea nr.141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se instituirea unei derogări de la plata eșalonată a sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești definitive pentru acordarea unor drepturi de natură salarială, stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, devenite executorii în perioada 1 ianuarie - 31 decembrie 2026, derogare care ar permite plata integrală a drepturilor restante până la momentul depunerii dosarului de pensionare, respectiv plata integrală într-un termen de maxim 6 luni de la pronunțarea hotărârii definitive, pentru persoanele deja pensionate.

II. Observații

1. Precizăm că art. XXIII alin.(1) din *Legea nr.141/2025* instituie eșalonarea pe perioadă de 5 ani a plății drepturilor de natură salarială stabilite personalului din instituțiile și autoritățile publice prin hotărâri judecătorești executorii în cursul anului 2026, cu suspendarea corelativă a executării silite a acestora.

Această măsură se înscrie într-o practică legislativă recurentă a executivului, regăsită și în *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.71 /2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, cu modificările și completările ulterioare*, *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea un termene, cu modificările și completările ulterioare*, *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale și Ordonanța de urgență a Guvernului nr.52/2025 pentru modificarea și completarea unor acte normative, pentru stabilirea unor măsuri privind implementarea programelor naționale din domeniul lucrărilor publice, precum și pentru stabilirea unor măsuri bugetare, cu modificările ulterioare* - validată constant de Curtea Constituțională ca necontrară *Legii fundamentale*, în contextul necesității de disciplină bugetară.

2. Referitor la conținutul instrumentului de motivare a soluțiilor preconizate prin inițiativa legislativă, semnalăm că, din analiza *Expunerii de motive*, rezultă că aceasta nu respectă cerințele prevăzute de art. 6 alin. (1) și (2) precum și art. 31 alin. (1) din *Legea nr.24/2000*¹. Astfel fiind, ar fi fost necesară justificarea în *Expunerea de motive*, în mod punctual și temeinic, a soluțiilor normative propuse, cu redarea cerințelor care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi.

¹privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Din perspectiva *principiului egalității în drepturi* prevăzut de art. 16 alin. (1) din *Constituție*, soluția legislativă propusă instituie un regim juridic preferențial exclusiv pentru persoanele care îndeplinesc condițiile de pensionare sau sunt deja pensionate, în timp ce ceilalți titulari ai unor hotărâri judecătorești executorii rămân supuși mecanismului general de eşalonare.

Cu privire la *principiul egalității în drepturi*, Curtea Constituțională a reținut într-o jurisprudență constantă, începând cu *Decizia nr. 1/1994*², că acesta „*presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Ca urmare, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 86/2003, Decizia nr. 573/2011 sau Decizia nr. 366/2014, paragraful 55, Decizia nr. 755/2014, paragraful 23). În aceeași jurisprudență, Curtea a mai reținut că „privilegiul se definește ca un avantaj sau o favoare nejustificată acordată unei persoane/categorii de persoane”.*

Prin urmare, în lipsa unei fundamentări suficiente, se creează un privilegiu incompatibil cu exigențele art. 16 din *Constituție*.

Totodată, semnalăm posibile vicii de *neconstituționalitate* constând în lipsa de accesibilitate, claritate și previzibilitate [art. 1 alin. (5) din *Constituție*) sens în care arătăm că, în ceea ce privește *principiul calității legii*, Curtea Constituțională a statuat constant în jurisprudența sa că „*legea trebuie să întrunească cele trei cerințe de calitate care rezultă din art. 1 alin. (5) din Constituție - claritate, precizie și previzibilitate. Normele juridice trebuie să aibă o redactare clară și predictibilă, astfel încât cetățeanul să își poată adapta conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, fața de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 189/2006, Decizia nr. 903/2010 sau Decizia nr. 26/2012). Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a*

² privind liberul acces la justiție al persoanelor în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime

autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrariului (Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza Rotaru împotriva României, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza Sissanis împotriva României, paragraful 66”)³.

3. În sensul celor mai sus amintite menționăm că ar fi fost necesară revizuirii următoarelor prevederi din inițiativă:

- sintagma „personalul care îndeplinește condițiile de pensionare” este susceptibilă de interpretări diferite, întrucât nu precizează dacă se referă la îndeplinirea condițiilor de vârstă standard, la pensionarea anticipată, la pensionarea pentru limită de vârstă ori la alte categorii de pensii. În lipsa unei definiții sau trimiteri la legislația pensiilor, aplicarea normei poate genera practici neunitare.

- textul de la lit. a) prevede plata integrală a drepturilor restante „până la depunerea dosarului de pensionare”, însă nu stabilește momentul concret de la care se naște obligația angajatorului de a efectua plata și nici procedura prin care persoana interesată face dovada intenției de pensionare.

- sintagmele „îndeplinește condițiile de pensionare”, „drepturi restante” și „personalul aflat deja la pensie” ar trebui corelate expres cu legislația specială în materia pensiilor și a executării creanțelor salariale.

- sintagmele „hotărâri judecătorești executorii” de la alin.(1¹) și „hotărâri definitive” de la lit. b) necesitau corelare terminologică întrucât folosirea unor noțiuni juridice diferite pentru reglementarea aceleiași categorii de drepturi poate genera interpretări și aplicări neunitare ale normei.

Semnalăm că inițiativa legislativă determină anumite implicații financiare, astfel încât, precizăm că era necesar să se prevadă și mijloacele financiare pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare conform art. 138 alin. (5) din *Constituția României, republicată*.

³ Decizia nr. 721 /2020 referitoare la admiterea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind unele măsuri în domeniul fondurilor nerambursabile europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1212 din 11 decembrie 2020.

Apreciem că aplicarea prevederilor inițiativei legislative ar putea conduce la un impact negativ asupra bugetului consolidat.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organismele financiare internaționale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie-Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului